

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **D. S.**, narozený dne x
státní příslušností x
zastoupený JUDr. Petrem Novotným, advokátem
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2021 č. j. CPR-8022-3/ČJ-2021-930310-V244

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č. j. KRPA-49811-11-15/ČJ-2021-000022-SV ze dne 24. 2. 2021. Tímto rozhodnutím bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o

změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 20 měsíců. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanoví v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy uplyne stanovená doba k vycestování. Současně se podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanoví doba k vycestování z území členských států Evropské unie do 20 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Podle ust. § 179 zákona o pobytu cizinců nebyly shledány důvody znemožňující vycestování a vycestování žalobce je možné.

2. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány v rámci řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, porušily ust. § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu. Rozporoval závěr správního orgánu a to, že by pobýval na území České republiky bez platného pobytového oprávnění. Měl za to, že správní orgán neprokázal, že by na území pobýval bez povolení nepřetržitě od 12. 3. 2020 až do doby, kdy byl zajištěn. Poukázal také na skutečnost, že žalovaný rozhodl v tentýž den, kdy bylo zahájeno správní řízení a nemohl tak mít dostatečný časový prostor pro posouzení všech aspektů správního řízení a řádné zjištění skutkového stavu. V závěru žaloby vyjádřil svůj nesouhlas se závěrem správního orgánu o možnosti vycestovat na Ukrajinu, měl za to, že z informací odboru azylové a migrační politiky jednoznačně vyplývá, že na Ukrajině probíhá dlouhodobý vnitrostátní válečný konflikt. Domníval se tedy, že nebyly splněny podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a také na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které považoval za plně v souladu se zákonem. Ve svém postupu neshledal pochybení a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Při jednání konaném před zdejším soudem dne 27. 5. 2021 právní zástupce žalobce setrval na svých právních názorech a procesních stanoviscích a žalovaný se z účasti na jednání omluvil.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: úřední záznam č.j. KRPA-49811-3/ČJ-2021-001264 ze dne 24. 2. 2021, podkladové materiály KRPA-49811-5/ČJ-2021-000022-SV, oznámení o zahájení správního řízení č.j. KRPA-49811/ČJ-2021-000022-SV ze dne 24. 2. 2021, protokol o výsledku účastníka správního řízení č.j. KRPA-49811-9/ČJ-2021-000022-SV ze dne 24. 2. 2021, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č.j. KRPA-49811-11/ČJ-2021-000022-SV ze dne 24. 2. 2021, odvolání žalobce ze dne 6. 3. 2021, žalobou napadené rozhodnutí č.j. CPR-8022-3/ČJ-2021-930310-V244 ze dne 13. 4. 2021.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 24. 2. 2021 v 8:55 hod. byla hlídka policie vyslána do prodejny Tesco, na adresu Radlická 1b, Praha 5, kde se nacházel zadržený pachatel krádeže.

Pachatel krádeže byl po příjezdu hlídky identifikován jako žalobce a následnou lustrací bylo zjištěno, že se na území nachází nelegálně a proto byl hlídkou zajištěn.

8. Při výslechu účastníka správního řízení ze dne 21. 2. 2021 žalobce správnímu orgánu sdělil, že naposledy do schengenského prostoru přicestoval dne 12. 3. 2020 přes Slovensko, přicestoval na základě biometrického pasu Ukrajiny č. X, od té doby z České republiky nevycestoval. Do České republiky přicestoval za práci, neměl platné pobytové oprávnění do zemí Evropské unie a byl si vědom skutečnosti, že na území může pobývat pouze po dobu 90 dnů. Neodcestoval, protože neměl peníze na vycestování, všechny finanční prostředky utratil a práci neměl. Na Ukrajině žijí dcery žalobce a jeho matka. Zpět do země původu chtěl odcestovat dne 1. 6. 2021 a ve vycestování mu nebrání žádná překážka.
9. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně č. j. KRPA-49811-11/ČJ-2021-000022-SV ze dne 24. 2. 2021 bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 20 měsíců. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
10. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
 11. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců *police vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
 12. Podle ust. § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců *rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*
 13. Podle ust. § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
14. Soud úvodem připomíná, že pouhý výčet zákonných ustanovení, které měl žalovaný dle žalobce porušit, nelze považovat za žalobní body (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018 č. j. 6 Azs 88/2018-38, kde je s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Azs 92/2005 - 58 uvedeno, že výčet zákonných ustanovení, s nimiž má být napadené rozhodnutí dle názoru žalobce v rozporu, nelze považovat za žalobní body).
15. K žalobcem namítané skutečnosti, že nebylo prokázáno, že pobýval na území České republiky neoprávněně nejméně ode dne 17. 7. 2020 do dne 24. 2. 2021, soud uvádí, že žalobce při výslechu účastníka správního řízení dne 24. 2. 2021 sdělil: „Naposledy jsem přicestoval do schengenského prostoru 12.03.2020. Vstoupil jsem ve Slovensku. Přicestoval jsem na biometrický cestovní pas Ukrajiny č. X. Cestoval jsem autobusem přes Slovensko do Německa,

ale tam už jsem se nedostal. Zůstal jsem v České republice. Od té doby jsem pořád v České republice.“ Z výpovědi žalobce je tedy zcela bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že pobýval v schengenském prostoru od 12. 3. 2020 bez přerušení. S obsahem protokolu o výsledku účastníka správního řízení žalobce souhlasil, a proto ho jako správný a úplný dne 24. 2. 2021 v 16:50 hod. podepsal. Žalovaný tedy správně stanovil dobu nelegálního pobytu žalobce, který nejméně ode dne 17. 7. 2020 do dne 24. 2. 2021, kdy byl zajištěn, pobýval na území neoprávněně.

16. Žalobce namítal také velmi rychlé vydání rozhodnutí žalovaného a s tím spojený nedostatečně zjištěný skutkový stav. K tomu soud uvádí, že zákon ukládá žalovanému vydat rozhodnutí do 7 dnů ode dne zahájení řízení, přičemž zákon nevylučuje rozhodnutí rychlejší. Efektivita rozhodování žalovaného nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí, pokud jsou i v takto krátkém čase dodrženy všechny zákonné podmínky. Soudu je z jeho činnosti známo, že doba potřebná pro vydání rozhodnutí v délce 1 dne není u správního orgánu nikterak neobvyklá. Městský soud v Praze shledal, že žalovaný řádně zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za tímto účelem žalobce vyslechl a umožnil mu sdělit všechny podstatné skutečnosti. Žalovaný se také dostatečným způsobem zabýval situací v zemi žalobcova původu. Zjišťovány byly jak skutečnosti svědčící ve prospěch žalobce, tak okolnosti hovořící v jeho neprospěch. Žalovaný se zabýval skutečnostmi, jež v průběhu správního řízení vyšly najevo, jakož i tvrzeními žalobce. Při posouzení všech těchto skutečností došel soud k závěru, že správní orgán nikterak nepochybil ani během provádění správního řízení, ani při vydání napadeného rozhodnutí, které bylo vydáno na základě náležitě zjištěného stavu věci (ust. § 3 správního řádu). Vydáním napadeného rozhodnutí tedy nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu, ani zákona o pobytu cizinců.
17. Pokud jde o námitky žalobce ohledně existence překážky pro vycestování žalobce na Ukrajinu, soud jim nemůže přisvědčit. Soudu je z jeho činnosti známo, že na Ukrajině nepanuje stav tzv. totálního konfliktu, tedy situace, že by žalobce z důvodu pouhé přítomnosti na kterémkoliv místě v této zemi mohl utrpět zranění nebo být usmrcen v souvislosti s probíhajícím vnitrostátním ozbrojeným konfliktem (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2015 č. j. 7 Azs 265/2014-17). Mykolajivská oblast, ve které žalobce žil je považována za bezpečnou zemi původu, neboť neleží na poloostrově Krym, ani v částech Doněcké a Luhanské oblasti, které jsou pod kontrolou proruských separatistů. I když fungování státní správy v zemi postižené ozbrojeným konfliktem v její východní části je do jisté míry podlomeno např. s tím souvisejícím nedostatkem veřejných finančních prostředků, nelze hovořit o tak zásadní míře nestability, nejistoty a beztrestnosti, že by žalobce byl vážně a bezprostředně v případě návratu ohrožen na svém životě či důstojnosti svévolným násilím, či bylo možné se důvodně obávat hrozícího mučení či nelidského zacházení. Situace v zemi původu neznemožňuje vycestování žalobce. To ostatně plyne i z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, srov. např. jeho usnesení ze dne 18. 4. 2019 č.j. 9 Azs 410/2018-38: „K bezpečnostní situaci na Ukrajině NSS opakovaně konstatoval, že „na Ukrajině nelze ani dříve, ani v současné době klasifikovat situaci jako „totální konflikt“, neboť probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Nutno upozornit, že se jedná o konflikt izolovaný pouze na východní části Ukrajiny, přičemž jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá.“ (viz usnesení ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17, dále srov. např. usnesení ze dne 31. 3. 2015, č. j. 4 Azs 15/2015 - 28; ze dne 30. 4. 2015, č. j. 9 Azs 13/2015 - 69; ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 Azs 86/2015 - 31; a ze dne 21. 2. 2019, č.

j. 4 Azs 411/2018 - 26). Ozbrojený konflikt je navíc dlouhodobě omezen na Doněckou a Luhanskou oblast, zbytek země je plně pod kontrolou ukrajinské vlády. Stěžovatel žil v Zakarpatské oblasti, tedy na zcela opačném konci země, a proto není zřejmé, z čeho dovozuje, že by měl být konfliktem zasažen.“

18. Napadené rozhodnutí je dostatečně a srozumitelně odůvodněné, je plně přezkoumatelné, splňuje požadavky na něj kladené správním řádem.
19. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. května 2021

JUDr. Marcela Rousková, v.r.
samosoudkyně